

Államcsínnyel riogat az örök SZDSZ

2025 június 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

KERESZTES HADJÁRAT – Puccsra uszít a HVG-ben a látszólag puccstól retteg? Kis János.

Mondhatnánk, hogy visszatért Kis János, de hát az örök és elpusztíthatatlan SZDSZ egyik exelnöke el sem ment. Visszavonulása és az id?szaki formális SZDSZ-b?l történt kilépése óta is itt volt velünk, azazhogy ellenünk, hiszen az SZDSZ-es propagandahálózat mindenféle rend?-rangú szócsövei fáradhatatlanul, h?séges lelkesedéssel ajnározzák évtizedek óta.

Most épp az egykor komoly, de sajnos hosszú ideje komolyan vehetetlen SZDSZ-es propagandanyomtatvány, a HVG szólaltatta meg a hitehagyott marxistából hith? libsivé vedlett filozófust. A mélykommunista családból kiburjázott Kis János körbelubickolta a mikrofonállványt, élvezettel nyomta ki száján a hajmereszt?nél hajmereszt?bb sületlenségeket.

Például azt, hogy hazánkban „választásos autokrácia” van – Kis elvtárs szerint ez volna Orbán Viktor „rezsimje”, amiként volt szíves nagy élvezettel nyomatékosítani az egyébként csöppet sem eredeti, hiszen évtizedek óta unt diktatúranarratívát.

Talán el is intézhetnénk annyival a dolgot, hogy egy unalmas SZDSZ-es szintén unalmas SZDSZ-es szóömlenyével van dolgunk – lásd: ezek bizony mindig ugyanazok. Tettetett szorongással el?vezetett, az eredetiséget, az egyéni gondolatok szikráját is nélkülöz? ideológiai és szemantikai klisék, téves, s?t kóros önképb?l fakadó hamis élcsapattudat és ennek megfelel? megfellebbezhetetlen hangnem. Emberfeletti türelem kell ezek elviseléséhez, és ennek gyakorlására a legjobb módszer, ha egyáltalán nem olvasunk Kis Jánosokat. No de a magunkfajta bet?vet? szakmai ártalomból néha kénytelen Kis Jánosokat olvasni, pedig anélkül is meg lehetne írni a minden esetben néhány tucat ideológiai jelz? variálásából szület? szövegeiket akár komoly hangvételt?, akár vicces stílusparódiáját „Így írtok ti” jelígre.

Nem tesszük, de azért néhány lapos liberális közhelyet felidézünk a fájdalmas utókor okulására, továbbá azért, mert az exmarxista Kis zagyvasága iskolapéldája annak a cinikus, bár gyakran talán öntudatlan, pusztán a zsigerekb?l fékezhetetlenül el?bukó liberális tulajdonságnak, amellyel az SZDSZ-esek óram?pontossággal mindig megrágalmazzák az általuk gy?lölt embereket és közösségeket azzal, amit valójában maguk követnek el vagy készülnek elkövetni. Ilyen a puccs, amit Kis szerint Orbán Viktor készül elkövetni jöv?re, amikor már választási autokrácia sem lesz. Ami persze valóban nem lesz, azért, mert nincs és soha nem is volt ilyen, ez ugyanis fából vaskarika meg bolond lyukból bolond szél. Ahol autokrácia van, ott nincs választás, ahol pedig választás van, ott nincs autokrácia. Ab ovo.

Persze Kisnek, ennek az exmarxista SZDSZ-esnek is jogában áll súlyos ökörségeket pufogtatni, az ember talán el is nézné neki, mégiscsak a 82. évében jár, de sajnos fénykorában sem tett hozzá többet a magyar szellemtörténethez. Szegény.

A választásos autokrácia Kis János-i fantáziavilágában „a rezsim válságban van. Válságban pedig senki nem ura az eseményeknek, még az autokrata sem. Ha kísérletet tesz a választás megpuccsolására, könnyen rajtaveszthet. Vagy megkísérelni sem tudja, mert nem m?ködik a hatalmi gépezete.”

Igen, jól olvassák, Kis János a HVG-ben fölveti az országgy?lési választás fideszes megpuccsolásának lehetőségét, aminek része lehet, hogy a Magyar Péter-féle médiablöfföt nem engedik elindulni a megméretésen. Ebben az esetben Kis elvtárs szerint „minden magára adó párt kénytelen a bojkottot választani. Marad a Fidesz és a Mi Hazánk. A Hazafias Népfront. A választás látszatának is vége. Van azonban más lehetőség is. A kormány hadiállapotot vagy szükségállapotot hirdethet. Hadiállapot vagy szükségállapot idején a parlament nem oszlatható fel, választást tartani nem lehet. A rendelet harminc napra szól, de a képvisel?k kétharmadának szavazatával újabb harminc napra meghosszabbítható. Aztán újabb harminc napra, amíg a F?nök úgy látja jónak.”

Jó, mi? És nincs megállás, egyéb ilyenek sorjáznak szemrebbenés nélkül, az egykor szebb napokat látott, rég SZDSZ-es propagandaszócs?vé züllött HVG mikrofonállványa pedig valószínűleg elájult a gyönyör?ségt?l, hogy Kis elvtárs gyakorlatilag puccsot hirdetett a nemzeti kormány ellen.

Mert bizony végső soron és lényegileg erről van szó. Csak nem mondják ki nyíltan, mert annyira azért nem bátrak. Pedig nem Kis az első: az örök SZDSZ különféle, egészségtelen szenvedélytől főtött ügybuzgói évek óta azon fantáziálnak véres szájjal és az engesztelhetetlen győlölettel, hogy miként lehetne alkalomadtán kétharmados többség nélkül is megsemmisíteni kétharmados parlamenti többséget igénylő törvényeket, hogyan helyezték hatályon kívül a törvényességet, és végső soron mi módon hányják teherautóplatóra vasvillával a jobboldali keresztény magyarok hulláit. Mert végül mindig ez történik, ha lehetőségük nyílik rá. Ezt megvették 1918–19-ben, aztán 1945 után, és 1990 óta megszakítás nélkül hallgatva a sakálkórust semmi kétségünk nem lehet afelől, hogy most is ez a terv. Mert „ezek bizony mindig ugyanazok”, hogy a mindig ugyanazok egyikét idézzük.

Kis János sem tesz egyebet, mint újrahunza és inaszakadtáig tekeri a verklit. Mert hát egyet mond, de azzal más üzen a veterán marxista. Kimódolt rettegéssel puccsveszélyről delirál, sőt megvalósuló puccs-forgatókönyvet jövendöl, amivel jó elre törvényen kívülre tolja lázálmaiban a jövőre esedékes parlamenti választást egymás után ötödször is megnyerni készülő Fideszt. A törvényen kívüliekkel szemben meg nem kötelez senkit a törvény – ez következik a nyíltan kimondani nem mert, de azért jól érthető Kis János-i agyficamból.

A páriával pedig bárki azt tesz, amit csak akar. Mondjuk megöli az anyjával együtt, netán lefejezi, amiként az évtizedek óta irracionális, beteg Orbán-győlöletre dresszírozott csöselék némely példánya gondolta tenni a magyar miniszterelnökkel. A lefejezés embert szerencsére a rendőrség rövid úton kivonta a forgalomból, mert a veszettségnek is van határa. De a lényeg mégis az, hogy a hörgésig-visításig hergelt szerencsétleneket a Kis Jánosok küldik harcba a maguk szemrebbenés nélküli orbitális hazugságaival. A mindenre kapható emberek sokaságát vezetnék a törvény, a rend, a nemzet és annak törvényes kormánya ellen pusztán azzal a szemforgató, álértelmiségi színészkedéssel, hogy rendet bontani készűl a magyar kormány.

Ördögi praktika, meg kell hagyni. Ezért, bármennyire is fárasztó, buta és primitív a választások betiltásának amúgy 1994, az Antall József halála után Boross Péter által vezetett kormány ellen folytatott kampány óta jobboldali országvezetés idején mindig elvett hagymáza, rosszul tesszük, ha gúnyosan legyintünk a hidegvérrel eladott Kis János-i disztópiára. Abból ugyanis nem az derűl ki, hogy mit gondol a kiérdemesűlt marxista verbálgerilla a világról (az életművéből tudhatóan nagyjából egyébként semmit), hanem az,

hogy miről álmodoznak, miként szeretnék Magyarország alkotmányos rendjét megsemmisíteni a falnak hajtott megvezetettekkel, akár polgárháború kirobbantásával.

Kis János és az örök SZDSZ veszélyt jelent Magyarországra.

Ágoston Balázs - www.magyar nemzet.hu

Ajánló

